

[Tinning]

en modtager af bistandshjælp skal have det samme levestandardniveau. Hvis man sagde det, ville man være i fuld overensstemmelse med det radikale venstres tanker, og så ville man være i rystende modsætning til det ændringsforslag, socialministeren har fremsat, og som det radikale venstre stemmer for.

Det er lige præcis problemet, for hvis man tager sit udgangspunkt i de 1.700 kr., så kan man ikke, som fru Aase Olesen påstår, få et levestandardniveau, der svarer til det, man har som uddannelsessøgende, fordi realiteten stadig væk er, at levestandardniveau er andet og meget mere end det, som man kan få i stipendiestøtte.

Det er uhyggeligt, at fru Aase Olesen til stadighed vil blive ved med at påstå, at det går da meget godt, og det hænger meget godt sammen. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvad det er, der har fået det radikale venstre til at skrive i tillægsbetænkningen: »Et mindretal inden for flertallet« ... »har med tilfredshed noteret sig, at indholdet af mindretallets udtalelse i betænkningen over lovforslaget nu er indarbejdet i bemærkningerne til ændringsforslaget.«

Jeg vil gerne have at vide helt præcist af fru Aase Olesen, hvad det er for nogle bemærkninger til ændringsforslaget, som nu er kommet ind i forhold til betænkningen, og som har gjort, at det radikale venstre nu ikke alene kan notere sig, hvad der foregår, men oven i købet gøre det med tilfredshed.

Til sidst er der vel ikke så meget andet at sige til alt dette, end at jeg synes, det er synd, at socialdemokratiet, der nu åbenbart er nået derhen, at man i hvert fald skal have 2.500 kr., ikke er kommet med det som et ændringsforslag. Jeg kan forstå, at man er løbet panden mod en eller anden forhandlingsmur ovre i socialministeriet, men både vi, der normalt ikke deltager i, endsige indbydes til den type forhandlinger, og de unge rundt omkring i landet, der interesserer sig meget for denne sag, bliver lidt snydt, fordi vi aldrig får set, hvad det er, der har bevæget socialdemokratiet med hensyn til det ændringsforslag, bemærkningerne og begrundelsen i forhold til det tidligere sultecirkulære. Det synes jeg er lidt ærgerligt, fordi det kan gøre, at det i hvert fald kommer til at se ud, som om socialdemokratiet engang havde en minister, der udsendte et eller andet cirkulære, men så var det ikke så godt, og nu prøver man så at mene noget lidt andet. Vi havde

sikkert ikke engang stemt for det ændringsforslag, men jeg ville gerne se det, for problemet er, at man stadig siger: de unge skal behandles helt anderledes end alle andre, bare på et lidt højere niveau. Men jeg synes egentlig, det er synd, og jeg beklager dybt, at socialdemokratiet nu siger: vi havde et forslag, men de ville ikke, så nu er det blevet helt væk.

Inge Krogh (KrF):

Jeg ved ikke, hvad hr. Tinnings mening egentlig var med midt under det hele at påkalde Jesu navn. Hvad menes der med det? Det blev ikke påtalt af formanden.

Som det adskillige gange er omtalt, må man undre sig dybt over, at socialdemokraterne går imod det forslag, som de selv åbent indrømmer bygger på et cirkulære udsendt af en socialdemokratisk minister. Men begge de socialdemokratiske ordførere, både hr. Taanquist og hr. Torben Lund, indrømmer, at det ikke har været til at administrere, fordi det har været uklart.

Nu er det i denne lovgivning blevet gjort klart, og kristeligt folkeparti går ind for dette, at de unge, der ikke har været i arbejde efter skolen med undtagelse af ganske få småjob, som man har, mens man går i skole, får en kontanthjælp, der svarer til uddannelsesstøtten. Det ville være urimeligt at gøre den større, idet det kunne hindre unge i at søge uddannelse.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Det er egentlig ret utroligt, hvad der efterhånden er brugt af ord på denne sag. Når man tager i betragtning, hvor meget vægt praktisk talt alle ordførere har lagt på, at vi i størst mulig udstrækning skulle bibeholde det frie skøn, og man samtidig i virkeligheden ønsker at fastlægge næsten enhver detalje, således at der er klarhed om enhver fortolkning, er det efter min mening udtryk for disharmoni. Det afgørende er, at der gennem det ændringsforslag, der ligger på bordet, er skabt et retsgrundlag i forbindelse med udmåling af hjælp til en gruppe af unge, som ikke har haft et hidtidigt levestandardniveau, og hvor der stadig væk lægges meget vægt på fastholdelse af skønsprincippet.

Hr. Taanquist var inde på spørgsmålet om det selvskabte problem, og jeg må nok sige,